

בתו של סופר

השוואה הגיעה אל

בית-המעצר - כשהיא

מואשמה ברכישת דולרים

בשווי הצי מיליון

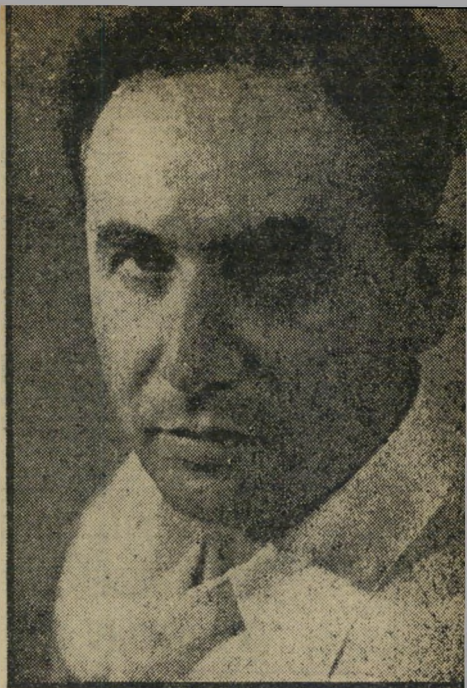
לירות בשוק-השחור

ב 7 ביוני 1961 עמד אדם בעל פנים חיוריים ומיוסרים על דוכן-העדים, בבית-המישפט בירושלים. המדינה כולה עצרה את נשימתה. באותן שניות בהן חשפה עצמה דמות מיסטרית, סופר לאור מי אשר המילים אותן כתב לא איפ" שרו לדורות שלמים לשכוח את שואת העם היהודי.
ק. צטניק* ניצב מול שופטי הצורך

הארי לא יכוד למלט מזה מקרי כן. נכרת גלוק מחתה במטפחת את דמעותיה. "מדוע הארי, מדוע שונאת אותי כתי? אמור לי, יקר שלי, מתי תחזק כתי לשנא אותי?"
"בשתחדי לשנא את עצמה," השיב הארי.

סלמנדרה / העימות עמ' 163

הנאצי אדולף אייכמן, וזיהה לראשונה קבל עם את השם האמיתי שמאחרי יציר רותיו שנכתבו בדם-ליבו: יחיאל די-נור. הוא פרש בידו, שעל אמתה חרוט מיספר מחנה-המוות 135633, את בלויי חליפת הפסים שלו ממחנה-הריכוז, אשר נשאה עליה אותו מיספר עצמו, ואמר: "הייתי בפלניטה של אושוויץ... לתושבי פלניטה זו לא היו שמות, לא היו להם הורים. הם לא נולדו ולא הולידו..."
אחרי שפלט מילים אלו, שנתלשו מפיו

האב

סופר השואה ק. צטניק, הוא יחיאל די-נור, גילה תמיד יחס מיוחד לבתו הבכורה דניאלה.

ההורים

נינה ויחיאל די-נור בעת טיול בלונדון בשנת 1958. אהבתם המיוחדת של ההורים היתה בין הסיבות שהביאו להידרדרות דניאלה.

דניאלה בגוב

הופעתו הקטועה והדרמאטית של יחיאל די-נור במישפט אייכמן היתה אחת מנקרי דות-השיא במסכת-חיי הסבוכה של הסר פר. הופעתה ההיסטרית של דניאלה די-נור, במישפט בבית-המישפט בתל-אביב, היתה נקודת-השפל העמוקה ביותר בחיי בתו.

כ די להבין כיצד הגיעה נצרה צעיר רה, בת לאחת השושלות המישפתי תיות המטוארות ביותר בישראל, למצב שבו מוצאים עצמם בדרך-כלל רק פושעי עים, סרסורים וגנבים, יש להכיר את סי פורה של מישפחת די-נור — סיפור, אשר סממני הטרגדיה היוונית שזורים בו לכל אורכו.

ארבעה פרקים עיקריים בטרגדיה זו — ארבעת הספרים אותם כתב ק. צטניק: סלמנדרה, בית-הבנות, השטון אשר מעל לראש וקראו לו פיפל.

ארבעה פרקים אוטוביוגרפיים, אשר רק פרטים ושמות ספורים, לא רבים, שונו בהם, בעיקר כדי שאי-אפשר יהיה לזהות את המחבר.

יחיאל די-נור נשאר בחיים כשהוא נפי לט מאישוויץ על-ידי יציר-קיום על-אנושי. כאשר היינו כולנו עירומים ועוברים על-פני הרופאים שערכו את הסלקציה, סיפר פעם, הייתי מביט להם ישר בעיניים. לא כסוף ושפוף, לא מרדח כספני כבושות מאדמה — אלא מביט להם ישר לעיניים.

כמו מתוך סיוט-בלהות שקם לתחייה, הת מוטט די-נור. צטניק היו ילדים: הצעיר, ליי אור, והבכירה דניאלה. ב-1 בנובמבר 1974, 13 שנים אחרי שהתמוטט על דוכן-העדים בבית-המישפט בירושלים, ניצבה דניאלה די-נור, צעירה בת 24, בתו של ק. צטניק, מול השופט בבית-המישפט השלום בתל-אביב. היא עמ' דה ליד שולחן הנאשמים, ושמעה כיצד מאשימה אותה מדינת-ישראל ברכישה

ואח

יוסי ינאי

בלתי-הוקית של 82 אלף דולר, בשוק השחור. לאחר שהשופט הוציא נגדה פקודת-מע צר עד לסיום ההליכים, והשטרם עמדו להוציאה מאולם בית-הדין כדי להוביל לבית-המעצר באבו-כביר, התמוטטה דניאלה. היא פרצה בצעקות היסטטריות, דרי שה שיביאו אליה את בתה ליי, נכדתו של הסופר הלאומי, ואחר הוצאה בכוח מאולם בית-המישפט.

* קצת: קיצור מקובל לנזונח, מחנה ריכוז בשפה חגרינית.

העדויות

יחיאל די-נור מציג ב-פני שופטי אייכמן את חליפת-הפסים שלו ממחנה-הריכוז אושוויץ.

אבא של לי
לוי לוי, הצעיר מן השם המקורי לוי, וחוס, וזכה תודות לכך באתחת. היה זח לוי נ דרות אשר הביאה את בת אחת חשושלות המ